

תאריך: 01.01.15

בית המשפט הצבאי לערעורים

ע"מ 3485/14

בפני כב' השופט: סא"ל רונן עצמון

העוררת: התביעה הצבאית
(באמצעות ב"כ סרן גלעד פרץ)

נגד

המשיב: ל.א, ת"ז *****
(באמצעות ב"כ עו"ד חאלד אל אערג')

ערר על החלטת ביהמ"ש הצבאי יהודה (בפני כב' השופט רס"ן שרון קינן)
בתיק מס' 8250/14 מיום 24.12.14
(הערר התקבל)

תאריך הישיבה: 01 בינואר 2015, יי בטבת התשע"ה.

חקיקה שאוזכרה:

[חוק העונשין, תשל"ז-1977: סע' 40\(ד\)](#)

החלטה

התביעה הצבאית מבקשת לעצור את המשיב עד לתום ההליכים בעניינו, לאחר שהוגש נגדו כתב אישום בגין השלכת אבן – יחד עם אחר – לעבר כוחות צה"ל, ב-28/11/14.

בבית המשפט יהודה הורה כב' השופט רס"ן שרון קינן לשחרר את המשיב ממעצר. נימוקיו היו שמדובר בקטין כבן 16, שעברו נקי, ואשר השליך אבן אחת ממרחק לא ידוע לעבר כוחות הביטחון, ולא לעבר כלי רכב הנוסעים בכביש. עוד ציין כי אנשים אחרים שנעצרו במהלך אותו אירוע שוחררו ממעצר. כתנאי לשחרור נדרש העורר להפקיד ערבות בסך 4,000 ₪, להחתיים ערב צד ג' על ערבות בסך 4,000 ₪ בנוסף לערבות עצמית דומה.

התביעה עררה על ההחלטה.

בדיון בערר טענה **התביעה** הצבאית, כי המשיב השתתף בהפרת סדר המונית וממושכת, שבמהלכה הושלכו לעבר הכוחות חפצים רבים. אחד מעדי התביעה נפגע בעינו מרסיס אבן, ואבנים פגעו גם באוזן ובקסדה של חיילים אחרים. כוחות הצבא נאלצו לירות גז מדמיע ואמצעים לפיזור הפגנות. לפי עד התביעה, השלכת האבנים הייתה ממרחק של כ- 30 מטרים. בנסיבות כאלה, הכלל הוא מעצר עד תום ההליכים, וההגנה – ובית המשפט קמא – לא הצביעו על נסיבות חריגות שיצדיקו חריגה מן הכלל. לא ניתן להצביע על חלופת מעצר מעשית שתקטין את הסיכון הנשקף מן המשיב ותבטיח את התייצבותו למשפטו.

הסנגור המלומד הסכים, כי אין מחלוקת לגבי הראיות שבבסיס כתב האישום. לדבריו, התביעה בערכאה הראשונה לא העלתה את הטענות שהביא התובע בפניו, על חומרתה של הפרת הסדר, ולא הציגה אף מסמך רפואי על הפציעות שהזכיר. הראיות אינן מבהירות מאיזה מרחק השליך המשיב את האבן, וברור שלא הוא גרם לפציעת השוטרים. בחקירתו של המשיב נפלו מספר פגמים, הן בשל כך שלא ניתן להוריו להיות נוכחים בעת החקירה והן בכך שלא המתין לעורך דין. לכן, לא ברור אם המשיב היה מודע למלוא זכויותיו בחקירה, והדבר גורע ממשקל הראיות. למשיב עדיין לא מלאו 16 שנים, מעצרו עלול לגרום לו להפסיד שנת לימודים שלמה, ובכך הוא שונה מן הנאשמים בתקדימים שהציג התובע, שנעצרו עד תום ההליכים נגדם.

כיוון שאין מחלוקת ממשית על התשתית הראייתית, לא ראיתי לנכון להרחיב בעניין זה. אמנם הסנגור העלה טענות נגד דרך חקירתו של המשיב הקטין, אך הדברים נאמרו בחצי פה, הפגמים שעליהם דובר אינם ברורים על פניהם בשלב זה (נהפוך הוא, האמרות המשטרניות מלמדות על כך שהמשיב הוזהר והוסברו לו זכויותיו) והסנגור לא טען כי המשיב אולץ להודות בדברים שלא עשה.

אני מניח, כי השופט קמא הסתמך בהחלטתו על טעונו הצדדים ועל כתב האישום, ולכן לא הזכיר כלל את נסיבות החומרה הרבות של מקרה זה, וכנראה גם לא שקל אותן בעת שהחליט לשחרר את המשיב לחלופת מעצר.

ערר זה מדגיש הן את החשיבות של הכרת מכלול הראיות בעת השמעת הטענות בבית המשפט, והן את החשיבות הנודעת להכנסת כל פרטי החומרה של המעשה לכתב האישום. גם אם הצדדים מסכימים כי קיימת תשתית ראייתית – עליהם להציג בפני בית המשפט תמונה ראייתית שתסייע לו לקבל החלטה נכונה בשאלת המעצר עד תום ההליכים. אפשר לעשות זאת בטענות בעל פה במהלך הדיון במעצר, אך הדרך הטובה ביותר היא לכלול בכתב האישום את כל הנסיבות הרלוונטיות לעבירה. הדבר יבהיר לנאשם מפני מה עליו להתגונן, ויעמיד את בית המשפט על חומרת המקרה בעיני התביעה - לצורך החלטה אם לעצור את הנאשם עד תום ההליכים או לצורך קביעת מתחם העונש ההולם לאחר הרשעה (ראה [סעיף 40\(ד\) לחוק העונשין](#) בישראל).

אכן, יש הבדל משמעותי בין האירוע ששקל בית המשפט קמא לבין האירוע שהוצג בפניו. מקרה שבו קטין בן 16 שעברו הפלילי נקי, השליך אבן אחת, ממרחק לא ידוע לעבר כוחות הביטחון, אינו דומה למקרה שבו הקטין היה חלק מקבוצה של כ- 150 מתפרעים, שבמשך כשעה השליכו

לעבר כוחות הביטחון - ממרחק של כ- 20 עד 30 מטרים - אבנים רבות וכן בקבוק צבע, זיקוק ורימון גז צבאי, גרמו לפציעת שלושה חיילים, ולשימוש באמצעים לפיזור הפגנות.

לאור הנסיבות המחמירות שהתגלו במהלך הדיון בערר, אני סבור כי יש מקום לשנות את החלטתו של השופט קמא. הנסיבות הללו מלמדות על סיכון גדול הנשקף מן המשיב, ואיני רואה חלופת מעצר שתוכל להפחית את הסיכון הזה עד לרמה שאפשר להשלים עמה.

הערר מתקבל אפוא והמשיב ייעצר עד תום ההליכים המשפטיים נגדו.

ניתנה היום, 11 בינואר 2015, כ' בטבת התשע"ה, בלשכה. מזכירות ביהמ"ש תעביר העתק החלטה זו לידי הצדדים.

שופט

[בעניין עריכה ושינויים במסמכי פסיקה, חקיקה ועוד באתר נבו – הקש כאן](#)

רונן עצמון 54678313-3485/14

נוסח מסמך זה כפוף לשינויי ניסוח ועריכה